

Luterilainen

N:o 5 2023 ❄ 1926 — 2023 ❄ 98. VUOSIKERTA

**Jos te pysytte minun sanassani, niin te
totisesti olette minun opetuslapsiani;
ja te tulette tuntemaan totuuden,
ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.**

Joh. 8:31, 32

MARTTI LUTHER

Jumalan lapsi

Kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.

Jumalan Hengen vaikutuksen alaisena oleminen on samaa kuin sellaisen sydämen saaminen, että me mielellämme kuulemme Jumalan sanaa ja uskomme, että meillä Kristuksessa on armo ja syntien anteeksiantamus, ja että me tunnustamme ja maailmankin edessä osoitamme uskomme, etsimme ennen kaikkea Jumalan kunniaa, ettemme ole kenellekään pahennukseksi, vaan palvelemme muita ihmisiä, olemme kuuliaisista, kärsivällisistä, puhtaita, laupeita, siveitä, ja että, vaikka joskus paha meidät yllättää, ja me lankeamme, kuitenkin kohta jälleen parannuksessa nousemme. Kaikkea tätä näet opettaa ja näyttää Pyhä Henki, jos kuulemme sanaa ja otamme sen vastaan emmekä

tahallamme häntä vastusta. Varokoon siis jokainen tässä kohdassa pettämästä itseään; moni näet tahtoo käydä kristitystä, vaikka ei kuitenkaan ole. Se todetaan siitä, ettei Jumalan Henki heissä kaikissa vaikuta. Joku heissä vaikuttava henki heillä varmastikin on; ellei Jumalan henki heissä vaikuta lihaa vastaan, silloin varmaan paha henki vaikuttaa ja yllyttää lihaan ja sen himoihin Jumalan Henkeä vastaan. He ovat siis joko Jumalan rakkaita lapsia, poikia ja tyttäriä, iankaikkiseen elämään ja kunniaan kutsutulta, tai Jumalan hylkäämiä ja hänestä erotettuja perkeleen lapsia, tämän kanssa iankaikkisen tulen perillisiä.

*Martti Luther
Mannaa Jumalan lapsille*

N:o 5 2023

Pyhitys

Jumalan sana eli pyhä Raamattu opettaa pyhitystä. Pyhitys on Pyhän Hengen työtä ihmisessä. Se ilmenee kahdella tavalla. Ensiksikin Pyhä Henki vaikuttaa pelastavan uskon eli hän vanhurskauttaa epäuskoisen lukemalla hänelle hyväksi Kristuksen vanhurskauden. Siihen liittyvät erottamattomina uskossa varjeltuminen ja lopullinen kirkastaminen. Toiseksi Pyhä Henki vaikuttaa uskon hedelmiä eli hyviä tekoja uskovissa.

Koska syntiinlankeemus koski koko ihmiskuntaa, jokainen on perisyntien turmelema eikä voi itse pelastaa itseään, vaan hän tarvitsee siihen Jumalan erityisen armon. Sen Kristus on ansainnut lunastustyöllään jokaiselle ja Pyhä Henki lahjoittaa sen meille uskon kautta evankeliumiin. Niin tulemme pyhän Jumalan edessä pyhiksi ja vanhurskaiksi ja pelastumme ilman omia tekoja. Tämän saamme uskoa ja olla aivan varmoja pelastuksestamme.

Vaikka pelastumme yksin armosta ilman tekoja, emme kuitenkaan saa olla vaelluksessamme välinpitämättömiä. Sillä Raamattu sanoo meille lakina: ”Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä kukaan ei ole näkevä Herraa.” (Hepr. 12:14) Näin se säilyttää meidät terveessä synnintunnossa, emmekä ajaudu hylkimään armoa. Saamme halun ja voiman pyhitykseen yksinomaan evankeliumista. Tämä meidän tulee aina muistaa lohdutuksena. ”Sillä armosta te olette pelastetut, uskon kautta. Se ei ole teistä. Se on Jumalan lahja. Se ei ole teoista, ettei kukaan kerskaisi.” (Ef. 2: 9) Jumalan edessä emme pane turvaamme pyhitykseen, vaikka pyrimmekin pyhittymään, vaan yksinomaan Kristuksen armoon.

Uudestikastajaliikkeet korostavat toiminnassaan paljon pyhitystä, mutta koska ne eivät pysty erottamaan lakia ja evankeliumia toisistaan, niiden julistus on harhaista, jota on varottava.

Markku Särelä

Jumalan luomisen ja pelastuksen kolmiossa

Jos maailma teitä vihaa, tie-täkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä. Jos te maailmasta olisitte, maailma omaansa rakastaisi. Mutta koska ette ole maailmasta, vaan minä olen valinnut teidät maailmasta, sen tähden maailma teitä vihaa. Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi.' Jos he ovat minua vainonneet, he teitäkin vainoavat. Jos he ovat pitäneet minun sanani, he pitävät myös teidän sananne. Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt. Jos en olisi tullut ja puhunut heille, heillä ei olisi syntiä, mutta nyt heillä ei ole, millä puolustaisivat syntiään. Joka vihaa minua, se vihaa myös minun Isääni. Jos en olisi tehnyt heidän keskuudessaan niitä tekoja, joita kukaan muu ei ole tehnyt, heillä ei olisi syntiä, mutta nyt he ovat nähneet ne ja ovat vihanneet sekä minua että minun Isääni. Mutta se sana oli käyvä toteen, joka on kirjoitettuna heidän laissaan: 'He ovat vihanneet minua syyttä.' (Joh 15:18–25)

Kallis lukija, tunnetko maalaustaiteen kolmioasetelman? Siinä esimerkiksi ihmiset, maisemat tai esineet on aseteltu kolmion muotoon, jossa jokaisella kulmalla ja suoralla on merkityksensä taideteoksen kokonaisuudessa. Asetelman tehtävänä on kertoa teoksen osien

yhteyksistä ja vastakohdista sekä auttaa katsojaa ymmärtämään teoksen sanoman.

Herramme ja Vapahtajamme Jeesus Kristus toimii tässä evankeliumissamme samoin. Hän, jonka kautta kaikki on saanut syntynsä, opettaa meitä ja luo eteemme kuvan kolmesta toisistaan poikkeavasta toimijasta. Kannallaan seisovan tasasivuisen kolmion kulmat kuvaavat näitä kolmea toimijaa ja kulmien väliset suorat niiden välisiä suhteita. Kolmion oikeassa alnurkassa on epäuskoinen maailma. Vasemmassa nurkassa Kristukseen uskovat ja ylhäällä Pyhä Kolmiyh-teinen Jumala.

Epäuskoinen maailma vihaa evankeliumia

Ensimmäisen Mooseksen kirjan ensimmäisessä luvussa Jumala ilmoittaa siitä, miten Hän loi maailman ja myös ihmiskunnan. Sen luvun jakeissa 27 ja 28 ilmoitetaan: ”Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän loi hänet, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. Jumala siunasi heidät.”

Paratiisin alkutilassa ihminen rakasti, kunnioitti ja totteli täysin ja kaikessa Jumalaa, sillä Jumala ei olisi siunannut vihaa. Suhteemme Kaikkivaltiaaseen oli synnittömässä tilassamme molemminsuuntaiseen rakkauteen perustuva. Kolmioomme verrattuna voisi jopa

sanoa sen olleen niin läheinen, että se koostui vain kahdesta pisteestä lähellä toisiaan.

Syntiinlankeemuksemme kuitenkin särki tämän yhteyden ja heitti koko ihmiskunnan etäälle Jumalasta kol-miomme etäiseen pisteeseen. Siksi epäuskossaan lankeemuksen alainen maailma vihaa Jumalaa, eikä halua luonnostaan kuulla Häntä. Sen vuoksi tämän kuvaamani kolmion oikea sivusta on alhaalta tulta ja tappuraa ylöspäin kohti Jumalaa. Jeesus ilmoittaa tämän tekstissämme sanoessaan maailman vihaavan Häntä ja Häneen uskovia. Maailma kuvittelee itsellään olevan kaiken, mutta vihassaan Jumalaa kohtaan se on kuitenkin kaikista köyhin eikä omista mitään pysyvää.

Jeesus ei tarkoita pelkästään avointa vainoa ja väkivaltaa uskovia kohtaan, vaan myös epäuskoa ja Jumalan sanan kieltämistä. Maailman viha Jumalaa kohtaan ilmenee välinpitämättömyytenä ja ylimielisyytenä Hänen pyhää sanaansa Raamattua ja Jumalan pyhiä sakramentteja kohtaan. Tämä viha perustuu siihen, ettei maailma tunne Jeesusta eikä Hänen Lähettäänsä. Maailman viha ei ole kuitenkaan millään puolusteltavissa. Syntiinlankeemus oli ihmisten oma valinta ja niin perustavalla tavalla olemustamme vahingoittava, ettei maailma edes tunne enää Luojaamme, vaan itsekeskeisyydessään, omahyväisyydessään ja ahneudessaan on Hänet unohtanut ja vihaa siksi Häntä.

Jeesus tiesi mistä puhui. Jo para-tiisissa Jumalan Poika näki ihmis-

kunnan lankeemuksen ja tuntee sen seuraukset. Mutta siksi Hänet myös torjuttiin ja kiellettiin maan päällä vaeltaessaan. Häntä pilkattiin ja häväistiin. Lopulta Hänet tuomittiin kuolemaan ja ristiinnaulittiin. Jumalan Lähettämänä Vapahtajana Hänen täytyi ottaa vastaan, mutta myös kärsiä ja kantaa kaiken sen vihan ja epäuskon minkä syntiinlankeemuksemme aiheutti.

Koko ihmiskunta jo Aadamissa ja Eevassa lankesi perisyntiin, emmekä siten ole kukaan siitä osattomat emmekä viattomat. Ensimmäisten ihmisten lankeemuksen jälkeen kaikki ihmiset, jotka lisääntyvät luonnollisella tavalla, syntyvät synnissä, ilman jumalanpelkoa, ilman luottamusta Jumalaan sekä pahan himon hallitsemina. Tämä alkusairaus ja perisynti on todella synti, joka tuomitsee ja tuo jo nyt mukanaan iankaikkisen kuoleman niille, jotka eivät Jumalan sanan, kasteen ja Pyhän Hengen voimasta synny uudestaan.

Uskovat ottavat Jeesuksen vastaan

Tulemme kolmiomme vasempaan kulmaan ja samalla saarnan toiseen osaan. On Jumalan suurta armoa ja laupeutta, että meillä ylipäänsä on tämä Jumalan ja ihmiskunnan kolmiomuoto. Jumalalla olisi ollut täysi peruste ja oikeus katkaista yhteys ihmisiin ja jättää meidät kaukaiseksi etäpisteeksi ilman yhtäkään yhteyttä Häneen. Mutta niin Kaikkivaltias ei kuitenkaan tehnyt, vaan Hän lähetti Oman Poikansa maailmaan, Synnättömän syntisten keskelle. Vain

Jeesus on Ainoa koko ihmiskunnan ja maailmanhistorian Synnitön. Jeesus ilmoittaa tämän sanoillaan: *"He ovat vihanneet minua syyttä."*

Kristus ei tullut tuomitsemaan, vaan Hän täytti puolestamme lain. Hän teki ainoastaan hyvää, eikä missään pois poikennut. Siksi Hän ei tehnyt eikä aiheuttanut mitään mikä olisi ansainnut vihaa. Synnitön Herramme on sen vuoksi syntiselle maailmalle kuin kirkas peili, jonka kirkkaus ja puhtaus osoittavat todeksi maailman synniturmeluksen. Mutta juuri siksi Kristus perusti tämän kolmiomme pelastuksen kulman. Tänne Hän oli ottanut jo heidätkin, jotka ennen Hänen syntymäänsä uskoivat Tulevaan Messiaaseen. Tänne Hän kutsui opetuslapsensa ja kutsuu kaikki omansa aina aikojen loppuun

saakka. Kolmion kannan matkalla oikeasta kulmasta vasempaan viha ja epäusko vaihtuvat uskoon.

Jeesus sanoo: *"Ei ole palvelija herraansa suurempi. Jos he ovat minua vainonneet, he teitäkin vainoavat."* Kenelläkään ei ole sijaintipistettään Jumalan yläpuolella. Jeesus ilmoittaa alkuperäisen luomistahtonsa totuuden: Kaikki ihmiset ovat Jumalan palvelijoita. Osa kieltää tämän kunniansa ja toimii synnin palvelijoina, osa saa löytää Jumalan palvelijan tehtävän, mutta joutuvat sen tähden ensimmäisten vihaamiksi.

Siksi Jeesus ilmoitti totuudellisesti: *"Mutta koska ette ole maailmasta, vaan minä olen valinnut teidät maailmasta, sen tähden maailma teitä vihaa."* Jeesus sanoo tämän merkiksi omilleen.

He, jotka kuulevat ja seuraavat Hänen pyhää sanaansa, he, jotka tulevat Hänen oikein toimitettujen sakramenttiensa ääreen, joutuvat maailman silmissä vihatuiksi ja halveksituiksi. Mutta Kristus ennen kaikkea lohduttaa näillä sanoillaan. Sillä kuulethan Rakas Ystävä, olet Hänen valitsemansa. Meillä ei ole suurempaa armoa ja kunniaa!

Apostoli Pietarin ensimmäisen kirjeen, neljännen luvun, jakeissa 12 ja 13 Herramme Itse rohkaisee: *”Rakkaani, älkää pitäkö outona sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetuksesi, ikään kuin teille tapahtuisi jotain outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös iloitsisitte riemuiten hänen kirkkautensa ilmestyessä.”*

Jeesus kääntää omiensa katseet sanaansa ja lohduttaa myös sanoen: *”Jos he ovat pitäneet minun sanani, he pitävät myös teidän sananne.”* Jeesus tarkoittaa yhteisen Pyhän Raamattumme saarnaa, lakia ja evankeliumia, kautta sukupolvien. Hänen omansa julistavat uskollisesti sen mitä Hän on Itse sanonut. Kristuksen seurakunnan uskovat ovat pitäneet ja pitävät yhä uskollisesti Hänen sanansa torjuen harhaopit ja valheopetuksen säilyttään puhtaan Jumalan sanan.

Jumalan sana pysyy Kristuksen tähden tässä uskovien usein ahtaaksikin ajassa käyvässä nurkkauksessa, jossa sen vuoksi on monenlaista ahdistusta ja tuskaa, ja joka on maailman ahdistaessa monella tapaa terävä ja satuttava. Mutta näistä kahdesta kolmiomme kannan kulumasta vain tässä on Herramme Jee-

sus Kristus Itse. Hänen vuokseen tästä pisteestämme puuttuu synty. Ajassa näemme olevan toisin, mutta Hänessä se kaikki on anteeksiantettu. Vapahtajamme vuoksi tästä lahjakulmauksestamme puuttuvat epätoivo ja päämäärättömyys. Uskomme ja toivomme on kiinnitetty Herramme, joka pitää ne elossa omassa voimassaan.

Jeesus kutsuu kaikkia omikseen

Tulemme kolmanteen ja tärkeimpään kolmiomme pisteeseen. Ihmiseksi syntynyt Jumalan Poika on ylösnoussut kuolleista ja Isä otti Hänet takaisin taivaan autuuteen. Vapahtajamme ei kuitenkaan jättänyt meitä yksin, vaan lähetti meille Puolustajan, Pyhän Hengen, joka turvaa Herramme omat kaikkien maailman vainojen ja vihankin keskellä. Hänestä Herramme lupasi: *”Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä olen teille puhunut.”* (Joh. 14:26)

Kaikessa Jeesus kaiken täytti. Siksi Hän sanoi: *”Jos en olisi tehnyt heidän keskuudessaan niitä tekoja, joita kukaan muu ei ole tehnyt, heillä ei olisi syntiä, mutta nyt he ovat nähneet ne ja ovat vihanneet sekä minua että minun Isääni.”* Nämä Herramme sanat pysäyttävät. Kysymme eikö synty olisi juuri silloin pysynyt, jos Jeesus ei olisi tullut ja tehnyt kaikkia tekojaan. Nyt Hän kuitenkin ilmoittaa, että juuri tekemiensä tekojen vuoksi epäuskoisten synty pysyy. Jos Jeesus ei olisi tullut ja uhrautunut edestämme, kaikkien ihmisten synnit olisivat pysyneet ja

kuolisimme jokainen synteihimme. Silloin kenelläkään ei olisi myöskään Pyhän Hengen Jumalan lain kautta herättämää synnintuntoa ja orastavaa uskon ymmärrystä syntiturmeluksestamme Pyhän Kaikkivaltiaan edessä.

Mutta koska Jeesus on tullut ja antanut Täydellisen Uhrinsa edestämme, on maailma saanut evankeliumin kautta nähdä Hänet. Sen tähden pysyy viimeisellä tuomiolla heidän epäuskon syntinsä, jotka eivät ota uskossa vastaan Vapahtajamme sovitustyötä ja siinä meille hyväksiluettavaa Jumalan anteeksiantamusta ja armoa. Sillä Jeesuksen vuoksi kaikki muut ihmiskunnan kaikkina aikoina tekemät ja vielä edessä olevat synnit ovat jo anteeksi annetut, mutta epäuskon synty aiheuttaa ikuisen lankeemuksen, jos tämä täysi armo Jeesuksessa Kristuksessa ei täällä ajassa kelpaa.

Tässä kierroksemme kolmion ympäri täydentyy ja huipentuu. Kerran koittaa tuomion hetki, jolloin jää enää Jumalan näkökulma. Hän katsoo kolmiotamme yläkärjestä alas päin. Jumala ilmoittaa tämän viimeisen tuomion saarnassaan Matteuksen evankeliumin luvussa 25 jakeissa 31–46, joista tässä jakeet 31–33: ”Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuutuu kirkkautensa valtaistuimelle. Hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle.”

Tässä asetelmassa ihmiskunta käy tuomiolle. Silloin Jumalan tahtoma liike maailman kulmasta Kristuksen tähden pelastuneiden joukkoon on päättynyt, mutta Kristuksen armoon ja anteeksiantamuksen perustuva yhteys kestää Hänen vuokseen. Kolmiomme luomisen ja ajan suora sekä kanta puretaan. Kadotukseen joutuvat jäävät epäuskonsa tähden yksin ilman Kristusta ja iankaikkista elämää.

Mutta Vapahtajamme ottaa lupauksensa mukaan maailmasta valitsemansa luokseen taivaan autuuteen, päättymättömään iloon. Siellä suurimpana riemuna on se, että Jeesuksessa Kristuksessa, Jumalihmisessä, ovat molemmat luonnnot, jumalallinen ja inhimillinen, samassa persoonassa erottamattomasti yhtyneinä, kuten Augsburgin tunnustuksessa tunnustamme. Häntä ylistämme iäisyyskien iäisyyskiin.

Sillä tämä tunnustuksemme jatkaa: ”*Tämä sama Kristus astui alas tuonelaan, nousi todella kolmantena päivänä kuolleista ja astui ylös taivasiin istuakseen Isän oikealla puolella, hallitakseen ja vallitakseen ikuisesti kaikkia luotuja sekä pyhittääkseen ne, jotka uskovat häneen, lähettämällä heidän sydämiinsä Pyhän Hengen, joka heitä johtaa, lohduttaa, tekee eläviksi ja puolustaa saatanaa ja synnin valtaa vastaan. Sama Kristus on näkyvällä tavalla tuleva takaisin tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.*”

Marko Kailasmaa
Helsingissä 21.5.2023.

ELÄVÄ TOIVO

"Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleista nousemisen kautta."

(1 Piet. 1:3)

Tuskin millään kielellä löytyy surullisempaa sanomaa kuin tämä: "Ei mitään toivoa". Kun laiva haaksirikkoutuu merellä ja omaisille ilmoitetaan, että miehistön pelastamisesta ei ole toivoa; tai kun kaivoksessa tapahtuu räjähdys ja kaivoksen suulla oleville vaimoille, äideille ja lapsille viimein sanotaan: "Ei ole toivoa" onko sen murheellisempaa viestiä?

Mutta mitä on kaikki tämä siihen verraten, että hengellisesti ihmisellä ei ole mitään toivoa? Ajattele: Ei mitään toivoa tulevasta elämästä! Ei mitään toivoa, että pääsisi rauhaan, riemuun, autuuteen! Edessä on vain pilkkoinen pimeys, iankaikkinen vaiva!

Aivan toisin on niiden kohdalla, jotka ovat "Jumalan perilliset". Heidät Jumala "on uudestisyntyttänyt elävään toivoon". Kun synnyimme Jumalasta hänen lapsiksansa, niin tämä elävä toivo istutettiin meidän sydämiimme. Tämä toivo ei ole haaveita eikä unta. Se on todellinen. Sillä Kristukseen uskova on todella vanhurskautettu ja varma autuudestaan.

Hänen toivonaan on "turmeltumaton ja saastumaton ja katoamaton perintö, joka taivaissa on säilytettynä teitä varten". Ihmiskätkten työt turmeltuvat. Mutta meidän perintömme on turmeltumaton. Sitä ei voi synty saastuttaa. Se on säilytettynä taivaissa, siis täydessä arvossa ja kirkkaudessa iankaikkisesti.

Tätä ajatellen apostoli Paavali huudahtaa: "Minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin."

Oi Herra, suo armoa kulkea eteenpäin toivossa ja ylöspäin uskossa. Aamen.

Voimattomalle voimaa

Minkälaisia oksia olemme Jeesus-viinipuussa

Pyhän Kolmiykseyden päivänä

"Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri. Jokaisen oksan minussa, joka ei kannu hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän. Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut. Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä. Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niin kuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat. Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen. Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tullette minun opetuslapsikseni. Niin kuin Isä on minua rakastanut, niin minäkin olen rakastanut teitä; pysykää minun rakkaudessani."
Joh. 15:1–9.

Me palvelemme yhtä Jumalaa kolmessa eri persoonassa ja kolmea eri persoonaa yhdessä jumalallisessa ykseydessä. Kirkkovuodessamme olemme viettäneet kunkin jumaluuden persoonan erikoista juhlaa: joulua Isän juhlaa, pääsiäisenä Pojan juhlaa ja heluntaina Pyhän Hengen juhlaa. Pyhän Kolmiykseyden päivänä

(Kolminaisuudenpäivänä) vietämme jumaluuden persoonien yhteistä juhlaa. Tekstimme ei varsinaisesti teroita kolminaisuusoppia emmekä mekään siis tätä opinkohtaa tässä yhteydessä erikoisemmin käsittele. Tekstin aiheesta kuitenkin käy ilmi kolmiyhteisen Jumalan armotyö. Isä jumala on tarhuri. Jumalan poika on viinipuu ja kristityt ovat oksia tässä viinipuussa. Oksien hoitaminen, että ne tuottaisivat hedelmää, on Pyhän Hengen pyhittävää työtä, vaikka se tekstimme kuvaannollisen puhetavan vuoksi omistetaan Isälle.

Jo Vanhassa Testamentissa Israelia kuvattiin viinipuuksi. Mutta se oli huono viinipuu, siitä Jumala joutui valittamaan: *»Miksi se kasvoi villimarjoja, kun minä odotin sen kasvavan rypäleitä?»* Jes. 5: 4. Nyt on Jumala Poikansa lihaantumisen ja sovintokuoleman kautta asettanut tänne maailmaan toisen, paremman viinipuun, josta Jeesus sanoo: *»Minä olen totinen viinipuu.»* Tähän hyvään puuhun on puhjennut paljon oksia. Runoilija kuvaa tarhurin työtä sanoen:

*»Vai etkö enää muista,
ett' kautta kastehen
mä metsäviinipuista
vesoja taittelen?
Sun myös mä silloin taitoin
ja taiten istutin;
sun lapsekseni laitoin
synneistäs puhdistin.»*

Meidät on pyhässä kasteessa oksastettu Jeesus-viinipuuhun. Mutta kaikki oksat eivät ole hyvin kasvaneet eivätkä ole tuottaneet hedelmää. Tarhuri joutuu niitä katkomaan pois ja kantamaan roviolle. Kuinkahan on meidän laitamme? Joudumme kysymään: Minkälaisia oksia me olemme Jeesus-viinipuussa? Huomaamme että on kahdenlaisia oksia.

On hedelmättömiä oksia, jotka karsitaan pois ja heitetään tuleen palamaan

Me kaikki, jotka olemme pieninä lapsina kastetut, puhkesimme todella tuoreina, elävinä oksina Jeesus-viinipuuhun. Vihreinä me puhkesimme elinvoimaisen puun rungosta, niin kuin apostoli sanoo: »Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päälleen pukeneet» (Gal. 3:27).

Miksi sitten eivät kaikki oksat pysy elävinä ja tuota hedelmää? Siksi, että elinneste rungosta ei enää pääse virtaamaan noihin oksiin. Puun terve ja elinvoimainen runko tosin aivan kuin työntää ja pusertaa sydänvertaan jokaiseen oksaan. Mutta on oksia, joihin se ei pääse painumaan ja jotka eivät enää ammenna elämää rungosta. Jeesus sanoo: »Niin kuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa.»

Tämä Jeesuksessa pysyminen merkitsee, että uskon kautta otetaan vastaan hänessä oleva elämä. Niin kuin oksan elämänä on rungosta tuleva elinneste, niin on myös syntisen elämänä Kristuksen armo ja anteeksiantamus, joka sanan ja

sakramenttien kautta uskolla omistetaan. Ilman sovintoveren voimaa, pelastavan ja anteeksiantavan armon ydinmehua, me emme voi elää. »Ilman minua», sanoo Jeesus, »ette voi mitään tehdä». Emme voi tehdä mitään, emme pienintäkään, emme ainoatakaan Jumalalle kelpaavaa hyvää työtä, ilman Jeesusta. Ja Jeesuksessa me pysymme vain uskon kautta. Kun uskonyhteys lakkaa, ei Jeesus enää voi meissä pysyä. Ei mehevin ja elinvoimaisinkaan runko enää hyödytä oksaa, joka ei sen mehua ja mahlaa nauti. Samoin ei hyödytä syntistä Kristus eikä hänen ansaitsemansa autuus, ei kaste, eikä evankeliumi, jos hän epäuskossa ne hylkää.

Miksi eivät sitten kaikki kastetut pysy uskonyhteydessä Jeesukseen? On oksia, joihin on syöpynyt synnin mato — maailman rakkaus, lihan himo, suruton välinpitämättömyys, Jumalan sanan ylenkatsominen, jne. Siten ovat yhteydet katkenneet elinvoimaiseen runkoon. On oksia, joita myrsky on repinyt. Kun koettelemusten ja kuritusten olisi pitänyt kasvattaa niitä kestävämmiksi, niin ne ovatkin tulleet kärsimättömiksi ja katkeralle mielelle. On oksia, joissa on ilmennyt omahyväinen nurinkuruisuus, etteivät luule tarvitsevansa runkoa. On sairaalloisia oksia, jotka eivät elvy nauttimaan puun parantavaa mehua.

Kun viimeinenkin elonkipinä on sammunut, joutuu kuollut oksa karsittavaksi pois. Sillä Jeesus-viinipuussa ei ole kuolleita oksia. »Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niin kuin oksa, ja

hän kuivettuu.» Oi, jospa siinä olisi ollut hiukankaan elonmerkkiä! Jos siinä olisi ollut vaikka kuinkakin heikko uskon kipinä, olisi tarhuri sitä edelleenkin vaalinut ja hoitanut. »*Särjettyä ruokoa hän ei murserra, ja suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta.*» Jes. 42:3. Mutta koska uskonelämä oli tyyten lakannut, täytyi tarhurin katkaista tuo oksa pois. Eivätkä ne jää tuonne tarhan multaakaan. »Ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat.» Roihuten ne palavat kadotettujen kaatopaikassa.

Mikä on sinun kohtalosi, kallis sielu? Kerran sinä Jumal-vedellä kastettuna puhkesit tuoreena oksana totiseen viinipuuhun ja pääsit osalliseksi sen mehevästä rungosta. Mutta jos epäuskossa hylkää tämän autuuden, on tarhuri katkaiseva sinut pois ja heittävä helvetin roviolle sammumattomaan tuleen. Mutta niin ei tarvitse käydä. Saat jäädä hedelmälliseksi oksaksi, sillä Jeesus-viinipuussa on juuri sellaisia oksia.

On hedelmällisiä oksia, joita puhdistetaan, että ne kantaisivat runsaamman hedelmän.

Nämä ovat tuoreita oksia, jotka ammentavat elämää viinipuun rungosta ja ovat uskosta vanhurskaita, kuten Jeesus sanoo: »Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut.» Tämä sana on kasteessa ja evankeliumissa meidät puhdistanut. Se sana antoi synnit anteeksi ja vihmoi omattunnot sovintoverellä. Sanoessaan, että he ovat sanan tähden puhtaat, Jeesus sulkee pois kaikki

ihmisteot, että puhdistuminen eli vanhurskauttaminen on tapahtunut kokonaan Jumalan puolelta hänen sulasta armostaan Jeesuksen ansion tähden ja että he ovat sen uskolla omistaneet.

Meidän tulee nyt tämän uskon kautta jatkuvasti pysyä Jeesuksessa. »Pysykää minussa,» hän sanoo, »niin minä pysyn teissä». Tämä on nimenomaan siinä sanassa pysymistä, jonka kautta me olemme synnistä puhdistetut ja vanhurskautetut, sillä hän jatkaa: »Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä... » Koska kaikki Jumalan sanat ja opinkohdat palvelevat vanhurskauttamisoppia, on meidän pysyminen kaikessa Jumalan sanan opissa. Kuinka voisi Jumalan sana pysyä meissä, jos me emme pitäytyisi siihen, että »*jokainen Jumalan sana on taattu*» (Sananl. 30:5).

Edelleen Jeesus teroittaa tätä pysymistä sanoen: »Pysykää minun rakkaudessani.» Tässä rakkaudessa pysyvä ensiksikin omistaa kaiken, mitä Jeesuksen rakkaus on meille hankkinut ja lahjoittanut. Se rakkaus antoi meille sovitettun Jumalan, avatun taivaan, anteeksiantamuksen ja iankaikkisen vanhurskauden, Jumalan mielisuusion, varjeluksen ja huolenpidon, jopa niin suuret edut ja aarteet, ettei kenkään voi niitä luetella. Tässä rakkaudessa pysyvä myös toimii niin kuin tämä rakkaus vaatii ja vaikuttaa. Sen voimasta hän elää synnin, kuoleman ja perkeleen vallan voittajana. Sen kautta hän tekee työtä, odottaa, kärsii, kestää, uhraa, muistaa ja unohtaa. Tämä rakkaus »ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee totuuden

kanssa, kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii».

Näemme siis, että jokainen Jeesus-viinipuussa pysyvä oksa todella kantaa hedelmää. Sillä vaikka Kristukseen yhdistävä usko yksin vanhurskauttaa ilman tekoja, niin ei tämä usko ole koskaan yksin. Kristuksen sanassa ja rakkaudessa pysyvänä se kohta kantaa hedelmää. Mutta ilman hoitoa tämä hedelmä on heikkoa. Sen tähden, taivaallinen tarhuri hoitaa noita oksia suurella taidolla: »Jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän.»

Mutta kuinka on ymmärrettävä, kun Jeesus sanoo: »te olette jo puh-
taat» ja kuitenkin sanotaan: »hän puhdistaa»? Edellinen, kuten olem-

me nähneet, tarkoittaa uskon vanhurskautta, jälkimmäinen elämän vanhurskautta. Uskon vanhurskaus on täydellinen — »te olette jo puh-
taat». Kristuksen vanhurskaudessa, johon olemme kasteessa puetut ja jonka me nyt uskolla omistamme, ei ole yhtään tahraa, ei ryppyä eikä mitään muuta sen kaltaista. Siinä me olemme pyhät, laittamattomat, taivaita kirkkaammat. Tämä vanhurskaus on sama kaikilla usko-
villa, vaikkapa moni sen heikosti uskoo ja omistaa. Mutta elämän vanhurskaus ei kenelläkään ole täydellinen, sillä parhaimmankin kristityn täytyy tunnustaa: »Minä vaivainen syntinen ihminen, joka olen synnissä siinnyt ja syntynyt ja kaikkena elinaikanani syntiä tehnyt.» Koska Jeesus sanoo, että jokaista hänessä olevaa oksaa jat-

kuvasti puhdistetaan, niin ovat ne tästä puusta itsensä erottaneet, jotka sanovat, etteivät he enää tee syntiä eivätkä siis tarvitse puhdistusta.

Kuinka tarhuri meitä puhdistaa? Hänellä on kädessään veitsi, joka leikkaa väliin hyvinkin kipeästi. Hän katkoo pois kuivia tynkiä, vahingollisia vesoja ja kasvannaisia ja puhdistaa kaikesta, mikä oksia turmelee. Apostolien kirjoituksissa tuo veitsi heiluu yhtenäen: On varoituksia, neuvoja, nuhteita, jopa ankaria iskuja ja uhkauksia. Näin meissä olevaa synnin ihmistä pyyteineen karsitaan ja kuoletetaan. Mitä enemmän vanhan ihmisen vaikutukset ja maailman ja perkeleen viettelykset saadaan estetyiksi, sitä enemmän uusi ihmisemme vahvistuu ja kantaa hedelmää. Sen ohella Jumalan sanan lohdutus ja opetukset kasvattavat meitä olaksemme valmiit kaikkiin hyviin tekoihin.

Tämän lisäksi tarhuri näkee tarpeelliseksi puhdistaa meitä ristin alla moninaisissa ahdistuksissa. *»Sillä joka lihassa kärsii, se lakkaa synnistä»* (1 Piet. 4:1). Monen kristityn kohdalla on suuriakin suruja ja raskaita vastoinikäymiä. Niiden kautta meitä yhdeltä puolelta tyhjennetään sellaisesta, mikä estää kantamasta runsasta hedelmää. Toiselta puolen meitä sitten ahdistetaan ahkerampaan rukoukseen, uskollisempaan Jumalan sanan tutkimiseen, säännöllisempään Herran ehtoollisella käymiseen ja valppaampaan valvomiseen. Armossa kasvamisemme on siis armon tarpeessa kasvamista. Ja kun kasvamme armon tarpeessa,

silloin Jumalan armo ei mene hukkaan meidän kohdallemme, vaan kasvattaa meitä, niin että olisimme *»täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi»* (Fil. 1:11).

Pyhityksemme, jonka Jumala vaikuttaa, on hänelle kiitokseksi niin kuin Jeesus sanoo: *»Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni.»* Jumalan edessä me olemme Jeesuksen opetuslapsia uskon kautta, mutta ihmisten edessä me tulemme sellaisiksi kantamalla hedelmää Jumalan kunniaksi. Siitä Jeesus sanoo (Matt. 5:16): *»Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isänne, joka on taivaissa.»*

Jääös siis, armolapsi, pysyvästi oksana Jeesus-viinipuuhun! Vaikka tunnet olevasi heikko ja huono oksa, saat jäädä taitavan taivaallisen tarhurin hoitoon. Hän on pyhittävä sinut kokonansa. ja nyt jo tällä hetkellä saat kantaa hedelmää rukoillessasi virrentekijän kanssa:

*»Mä olin vesa halpa
metsässä ylennyt,
sä hyvään viinipuuhun
mun olet liittänyt.
Vaan auta, että myös
sinussa kasvaa voisin,
hedelmät hyvät toisin,
sä täytät armotyös.»*

Aamen.

G. A. Aho
Elävän veden virtoja

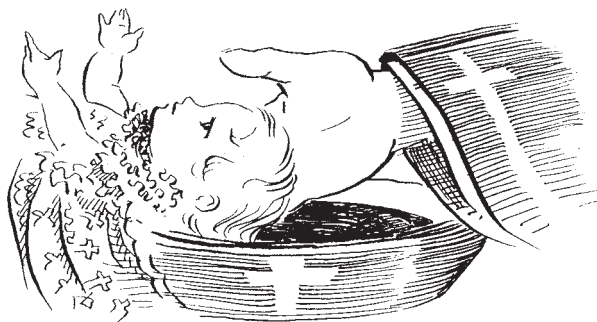
Pyhä Henki

Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen äänen, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Niin on jokaisen laita, joka on syntynyt Hengestä. (Joh. 3:8)

Uusisyntymä on Pyhän Hengen salainen, käsittämätön työ. Kukaan ihminen ei voi itse vaikuttaa sitä itsessään. Yhtä vähän kuin voimme vaikuttaa oman luonnollisen elämän saamiseen ja ruumiilliseen syntymäämme, yhtä vähän voimme vaikuttaa siihen, että synnymme hengellisesti uudestaan. Se ei kuitenkaan tarkoita, että meidän pitäisi odottaa rauhallisina kädet ristissä, kunnes uudestisyntymisen Henki tulee päällemme. Ei niin, vaan Pyhä Henki tosin vaikuttaa yksin tuon muutoksen, mutta ei välittömästi, vaan sanan ja sakramenttien välityksellä. Sillä Kristus sanoo, että teidän täytyy syntyä vedestä ja Hengestä. Tässä Kristus tosin mainitsee vain pyhän kasteen sakramentin, koska se on armonvälineistä se ovi, josta meidän tulee mennä sisään armonvaltakuntaan. Mutta miksi kasteen vesi on Ju-

malan voima synnyttää ihmiset uudesti ja käydä sisään Jumalan valtakuntaan? Yksinomaan siitä syystä, että kasteen vesi on yhdistetty Jumalan sanaan. Sillä kuten Luther sanoo: ”Sitä ei suinkaan vaikuta vesi, vaan Jumalan sana, joka on veden kanssa ja veden yhteydessä, ja usko, joka luottaa Jumalan sanaan veteen liitettyinä. Sillä ilman Jumalan sanaa vesi on pelkkää vettä eikä mikään kaste. Mutta Jumalan sanan yhteydessä se on kaste, se on armorikas elämänvesi ja uuden syntymisen pesu Pyhässä Hengessä.”

Tämä antaa vastauksen kysymykseen, miten uudestisyntyminen tapahtuu. Se tapahtuu yksin Jumalan sanan vaikutuksesta. Kun syntinen ihminen kuulee, lukee ja oppii Jumalan sanaa, hän vakuuttuu ensiksi siitä, että hän on syntinen ja luonnollisessa tilassaan syntisyytensä tähden Jumalan vihollinen. Hän vakuuttuu siitä, että hän on tuhansia kertoja loukannut Jumalaa, joka rakastaa häntä, ja että hän on sen vuoksi ansainnut Jumalan vihan ja ajallisen ja ian-

kaikkisen rangaistuksen. Mutta kun hän vakuuttuu siitä elävästi, hän tosin ensiksi kauhistuu vasta oikein sydäimestään, hän ahdistuu sielussaan ja huokaa: ”Minne voin paeta, koska minulla on niskoillani niin paljon raskaita syntejä? Mistä löydän pelastuksen? Koko maailmakaan ei voi ottaa pois ahdistustani.” Tässä tilassa olivat kerran ne, joiden sydämiin osuivat apostolien parannussaarnat ja jotka sen vuoksi huudahtivat: ”Miehet, veljet, mitä meidän pitää tehdä?”

Mutta onnellinen se, joka nöyrässä hengessä täynnä ahdistusta ja epätoivoa näin kysyy syntiensä tunnossa! Hän kuulee evankeliumissa lohdullisen vastauksen: ”Usko Herraan Jeesukseen, syntisten Vapahtajaan, niin sinä pelastut.” Ja jos syntinen ahdistuksessaan pitäytyy tähän sanaan, vaikka aluksi aivan heikosti vain huokaisten: ”Kunpa voisin sen uskoa”, silloin Jumalan Henki on voittanut puolelleen tämän syntisen. Silloin on tullut pyhä

tuuli rakkaalla huminallaan syntisen sitä aavistamatta ja on hänet uudestisyntyttänyt. Tästä hetkestä lähtien on hänessä uusi valo, uusi sydän, uusi elämä, uusi henki.

Tutkikaamme siis kaikki, olemmeko uskossa, joka puhdistaa sydämen, ja tuotammeko Hengen hedelmiä, jotka aina seuraavat uskoa. Sillä Pietari sanoo: ”Se, jolla sitä vastoin niitä ei ole, on sokea, likinäköinen, ja on unohtanut puhdistuneensa entisistä synneistään. Pyrkikää sen tähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi.” (2 Piet. 1:9–10) Sillä Kristuksen peruuttamaton tuomio kuuluu: ”Joka ei synny ylhäältä, ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.”

Pyhä Henki, tule sydämeeni ja tee se temppeliksesi. Puhdista se armollasi kaikesta, mikä erottaa minut suloisesta taivaan ilosta. Aamen.

CFW Walther
Kotihartaus

Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä!

”Loppusana kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen tehdä. Sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle, joka kohtaa kaikkea salassa olevaa, olkoon hyvää tai pahaa” (Saarn. 12:13-14)

Mikä on tässä kirjassa annettujen sanojen loppu? Ja mikä on kaiken opetuksen summa? Sen haluamme kuulla ja kätkeä sydämiimme. Se on tämä: ”Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä!

Salomo on runsain määrin näyttänyt toteen, että kaikki, kaikki, kaikki maallinen, sekä paha että hyvä, on mitätöntä ja katoavaa. Miten? Haluatko kiinnittää sydämesi turhaan ja yrittää saada sen pitää? Vai haluatko pahoina päivinä valittaa tai nurista Jumalaa vastaan? Oi ethän!

Kauaksi yli kaiken, kaiken maallisen, kohota sydämesi kaikkea vallitsevan Jumalan puoleen. Kohota sydämesi Herran puoleen siinä jalossa asiassa, jonka vain ne tuntevat ja joilla ainoastaan se on ja jotka ovat Jumalan sovitettuja lapsia: lapsenomaisessa, nöyrässä, kuuliaisessa, luottavaisessa jumalan-pelossa, kuten Jumala haluaa sen olevan lapsillaan (5 Moos. 10:12-13). Tosiaan, tämä on oikeaa Jumalan lasten viisautta. Tällä viisaudella varustettuna päättää maallinen vaellukseksi: Pidä Jumalan käskyt, ja kaikessa muussa ole iloinen ja hyvillä mielin, syö, juo ja nauti niistä Jumalan lahjoista, joita Jumala antaa sinulle elämässäsi ja anna rakkaan Jumalan vallita. Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä! Sillä tämä kuuluu kaikille ihmisille, kaikkien ihmisten tulee niin tehdä. Se on kaikille ihmisille ikuinen oikeus, vain niin he voivat todella elää ja onnistua, muuten he joutuvat tuhoon. Kuten olet jo kuullut (Saarn. 12:7), Jumala on näet tuova jokaisen teon tuomiolle, että hän tuomitsisi kaiken salassa olevan, olkoon hyvää tai pahaa. ”Salomo ei tässä puhu ainoastaan viimeisen päivän tuomiosta, vaan Raamatun tavan mukaan yleisesti tuomiosta. Kaikella on tuomionsa ja hetkensä Jumalan luona, jota kukaan ei voi välttää (Ps. 90:8). Siis Areios ja kaikki harhaoppiset ovat jo tuomitettuja, mutta jotta se tulisi kirkkaasti ilmoitetuksi myös viimeisenä päivänä kaikille luoduille, enkeleille ja ihmisille, niin kuin Herra Jumala nyt jo koston aikana on paljastanut synnin ja häpeän, joilta ei enää voi kätkeytyä.” (Luther)

Carl Manthey-Zorn

Pyhä Henki auttaa meitä heikkoudessamme

"Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niin kuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla. Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä. Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut." Room. 8:26–28.

Tässä tekstissä apostoli Paavali esittää meille lohdullisen totuuden: Pyhä Henki rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla.

Olemme heikkoja rukoilijoita

Miten monta kertaa kristitty joutuukaan havaitsemaan itsensä huonoksi rukoilijaksi! Hän ei tiedä, mitä hän puhuisi Jumalalle ja kuinka hän esittäisi asiansa. Kaiken lisäksi havaitsemme itsessämme vaivaksi asti haluttomuutta rukoukseen. Mutta apostoli Paavali sanoo, että Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla, sillä me emme tiedä, mitä meidän rukoilla tulisi.

Tunnetta kyllä sen rukouksen, jonka Vapahtajamme on meille

opettanut, Isä meidän rukouksen, ja voimme rukoilla sitä. Usein on kuitenkin niin, että sydän seuraa heikosti sanoja ja ajatukset tahtovat karata. Kun ihmiselle tulee suuria vaikeuksia ja ahdistuksia, hän tarvitsee apua juuri siihen vaikeuteen. Hän ei aina osaa yhdistää Isä meidän -rukousta ja tarpeitansa. Isä meidän -rukoukseen sisältyy tosin kaikki, mitä meidän on tarpeen rukoilla, mutta me emme ymmärrä, että erityistarpeemme tulevat sen avulla viedyiksi Jumalan eteen. Ahdistuksessamme ja heikkoudessamme emme osaa rukoilla niin kuin meidän rukoilla tulisi.

Pyhä Henki rukoilee edestämme

Kristitty elää kuitenkin uskon elämää. Ahdistuksessaankin hän tietää, että hänen tulee kääntyä Jumalan puoleen. Heikkoutensa keskellä hän etsii apua Jumalalta. Nyt apostoli Paavali lohduttaa meitä, että kun me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoilla, niin Henki itse rukoilee puolestamme sanomattomilla huokauksilla.

Tekstimme antaa meille suuren lohdutuksen ja turvan. Se sanoo, että sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä. Henki tietää, mikä on Jumalan mieli. Hän osaa rukoilla Jumalan tahdon mukaan.

Jumala panee kaiken palvelemaan valittujensa parasta

Apostoli sanoo: "Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut."

Onhan niin, että ihminen ottaisi mielellään vastaan hyviä päiviä. Hän saattaa suunnitella: Tuota teen, tuota hankin, näin toimin. Jonakin hetkenä hän voi havaita, ettei kaikki ole mennyt suunnitelmien mukaan. Niihin on tullut muutoksia, jotka tuntuvat ahdistavilta. Joskus kristitty voi saada armon tyytyä tapahtuneeseen ja ajan päästä nähdä siinä Jumalan hyvän johdatuksen. Mutta ahdistuksen tilassa ei ole helppoa nähdä, miksi niin on tapahtunut.

Tekstimme sanoo, että kaikki vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut. Saamme todella luottaa siihen, että Jumala kääntää kaiken parhaaksemme. Hän voi myös huonojen, pahojen asioiden suhteen toimia siten, että niiden täytyy palvella hänen omia hyviä tarkoituksiaan.

Jos elämä olisi myötämäkeä ja ulkonaisesti onnellista, miten mahtaisi olla hengellisen hyvinvointimme laita? Yleinen kokemus osoittaa, että ihmisen on ta-

vattoman vaikeata ottaa vastaan myötäkäymistä ilman, ettei hänen jumalasuhteensa kärsi jollakin tavalla. Ei niin, ettei myötäkäyminen joskus voisi syvästi puhutellakin. Puhuttelihan se Pietariakin, kun hän oli saanut suuren kalansaaliin. Hän sanoi Vapahtajalle: "Mene pois minun tyköäni, sillä minä olen syntinen ihminen." Hän tosin näki omat syntinsä, mutta teki siitä inhimilliset johtopäätöksensä. Miksi ei olisi mahdollista, että me Jumalan meille osoittamasta siunauksesta ja hyvyydestä oppisimme etsimään ja kiittämään häntä? Raamattu sanoo: "Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?" (Room. 2:4.)

Aina suinkaan ei niin käy. Me otamme kaiken vastaan ikään kuin olisimme sen ansainneet ja ikään kuin se kuuluisi meille. Silloin uskonelämä kärsii, fariseus alkaa meissä voida hyvin ja Kristus joutuu meistä poistumaan. Sen tähden Jumala omassa viisaassa hallinnassaan on nähnyt hyväksi antaa meille ahdistuksia, myrskyä ja tuulta. Näiden kautta hän vetää meitä lähemmäksi itseänsä ja Vapahtajaamme sekä opettaa meitä rukoukseen. "Onni on onnettomuutta ja onnettomuus onnea", sanotaan.

Tunnettu on kertomus viljeli-
jästä, joka oli ilmoihiin tyytymätön.
Hän halusi itse järjestää ilmat.
Niinpä hän saikin järjestellä niitä.
Hän muisti auringon paisteen ja
sateen, mutta unohti tuulen. Unoh-
duksen vuoksi vilja ei pölyttynyt
eikä jyviä kehittynyt.

Jumala ei ole unohtanut tuulta.
Hän haluaa meistä hyvän sadon,
uskon sadon. Hän on antanut meille
vastoinikäymisiä, että pysyisimme
uskossa. Sekin on Jumalan rak-
kautta. Raamattu sanookin, että
mikä se sellainen isä on, joka ei
lastaan kurita. Tarvitsemme vitsaa.
Elämän vaikeilla kohtaloilla Juma-
la järjestää sitä meille.

Jumala on asettanut myös saar-
navirkaan vitsansa, lain saarnan.
Sen kuuleminen on korvillemme
monta kertaa vaikeata. Me emme
osaa kohdistaa lakia itseemme.
Ajattelemme, että kyllä se tuolle
naapurille oli oikein hyvin sanottu.
Saanen kertoa esimerkin. Monasti
on vedottu erääseen tohtori G. A.
Ahon hyvään saarnaan, jossa hän
puhui höyhentyynystä. Kun sen
hajottaa, höyhenet pääsevät tuuleen
niin, ettei niitä voi koota. Saman-
tapaista on, jos toisesta ihmisestä
puhuu pahaa. Puheet lentävät kuin
höyhenet eikä niitä voi enää korja-
ta. Mutta kuinka moni, joka tänään-
kin on muistanut tuon saarnan, on
ajatellut, keille Aho sen saarnasi?
Eikö hänellä ollut syvä huoli meis-
tä kaikista. Eikö hän juuri tässäkin
nähty yhden helmasyntimme, jo-
hon hän kajosi. Kuitenkaan emme
osanneet ottaa ojennusta vastaan.
Hän puhui kauniisti terävää lakia,
ja kuitenkin se meni niin monen

sydämen ohi. Ei ainoastaan silloin
ollut niin, vaan me ihmiset pak-
kaamme aina olemaan tällaisia.

Osataksemme kohdistaa juuri
omaan sydämeemme Jumalan lain
Jumala antaa meille huonoja päi-
viä, onnettomuuksia ja myrskyjä,
jotta pysähtyisimme ja kysyisimme,
mikä on minun sieluni tila. Kun
Jumala näin tekee, hän ei halua
hylätä meitä, vaan hän haluaa vetää
meidät luoksensa. Hän tekee meille
Kristuksen tarpeelliseksi ja evanke-
liumilla kirkastaa hänet sydämelle.
Ettemme tulisi toivottomiksi näh-
dessämme omat heikkoutemme ja
oman voimattomuutemme, on kir-
joitettu myös nämä sanat, että kaikki
yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi,
jotka Jumalaa rakastavat, niiden,
jotka hänen aivoituksensa mukaan
ovat kutsutut.

Niillä taas, jotka ovat herkkiä
omassatunnossaan, on vaarana jää-
dä lain alle. Jeesus armahtaa heitä
ja kutsuu heidät armon alle.

Siis: kiinni uskoon, uskossa
kiinni Kristukseen ja hänen sanaan-
sa! Niin kuljetaan iankaikkisen
elämän tietä. Meitä auttaa tietoi-
suus, että kun me emme tiedä mitä
meidän pitää rukoileman niin kuin
rukoilla tulisi, Henki itse rukoilee
meidän puolestamme sanomatto-
milla huokauksilla.

Älkäämme tehkö murheellisek-
si Pyhää Henkeä sydämissämme.
Älkäämme karkottako häntä epäus-
kolla. Asukoon armon Henki, kallis
puolustajamme ja esirukoilijamme,
sinunkin sydämessäsi todistamas-
sa, että Kristus on sinun ja koko
maailman syntien sovitus.

Markku Särelä - Saarnakirja 3

Airuen ääni erämaassa

*Hän poika Elisabetin
Poika Sakariaan
Lupaus jo Gabrielin
ol airut Juudan maan*

*Hän kävi eessä Jeesuksen
Saarnaten sanomaa
Muutosta nurjan sydämen
Henkeä oikeaa*

*Kotinsa oli erämaa
Kattona taivas vaan
Ruokana sirkat hunajaa
Vyö talja vaatteenaan*

*Hän kastoi Jordan-virrassa
Syntejään katuivat
Ne jotka Herraan uskossa
Toivonsa laittoivat*

*Hän kastoi myöskin Jeesuksen
Herransa tahdosta
Ja katso Hengen kyyhkynen
Laskeutui taivaasta*

*Mut kävi käsky kuninkaan
Ja hänet vangittiin
Laitettiin tyrmään kauheaan
Jultasti mestattiin*

*Hän on nyt luona Jeesuksen
Herransa rakkahan
Sai vaatteeksensa kirkkauden
Kodissa Taivahan*

Ari Pirkola 20.05.23

Ne sanat ovat henki ja elämä

Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.
(Joh. 6:63)

Syntinen pelastuu yksin uskon kautta

Vähän ennen kuin Jeesus lausui yllä olevat sanat, hän oli pitänyt opetuslapsillensa — ei ainoastaan niille kahdelletoista, vaan suuremmalle joukolle — jalon saarnan. Tässä saarnassaan hän oli opettanut tärkeitä ja lohduttavia hengellisiä totuuksia. Hän oli mm. sanonut: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellette syö ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertansa, ei teillä ole elämää itsessänne. Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.” Lihansa syömisellä ja verensä juomisella hän tarkoitti uskomista häneen. Toisin sanoen hän julisti heille kristinuskon pääoppia, nimitäin sitä, että syntinen pelastuu yksin uskon kautta häneen ilman lain tekoja. Olisi luullut tämän olevan mitä lohduttavinta puhetta näille opetuslapsille, mutta sitä se ei heille ollut. Sanotaan: ”Niin monet hänen opetuslapsistansa sen kuultuaan, sanoivat: Tämä on kova puhe, kuka voi sitä kuulla?” He loukkaantuivat Jeesuksen sanoihin.

Tästä johtui, että Jeesus lausui heille tekstimme sanat: ”Ne sanat,

jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.” Raamatussa sanotaan sitä hengeksi, joka on Pyhästä Hengestä ja lihaksi sitä, joka on syntynyt lihasta ja joka lähtee ihmisestä ja ihmisen järjestä. Jeesus siis tarkoittaa, että hänen sanansa ovat yläpuolella lihaa. Ne ovat lähtöisin Pyhästä Hengestä. Niitä ei voida ymmärtää lihalla ja järjellä. Ainoastaan se, joka on saanut Pyhältä Hengeltä hengellistä ymmärrystä, voi ne ymmärtää. Ne ovat lihalle liian korkeita ja käsittämättömiä. Jeesuksen sanoissa ei ollut siis vikaa. Ne ovat henki ja elämä. Vika oli kuulijoissa, jotka olivat järjellään yrittäneet ne käsittää. Järki ei voi Jeesuksen sanoja ymmärtää. Jeesuksen sanat täytyy ottaa vastaan uskossa. Joka ne Hengen voimasta uskossa ottaa vastaan, saa kokea, että ne ovat myös elämä. Hän tuntee Jumalan rakkaana Isänään, joka on antanut hänen syntinsä anteeksi ja iloitsee varmuudessa, että hänellä on iankaikkinen koti taivaassa.

Kuinka tärkeää onkaan, että me aina muistamme tekstimme opetuksen: Jeesuksen sanat ovat henki ja elämä. Ne tulevat aina olemaan hullutusta järjelle. Ne on otettava vastaan uskossa. Seuraukset voivat olla ikäviä, jos tämä totuus unohdetaan. — Monet tämän maailman

viisaat ja oppineet, maailman silmissä etevimmät ihmiset, väittävät jatkuvasti, että Raamatun totuudet eivät pidä paikkaansa. He väittävät, ettei ihmistä ole luotu, vaan hän on vähitellen kehittynyt, maailma on miljoonia vuosia vanha, Jeesus ei syntynyt neitsyestä, hän ei noussut ylös kuolleista eikä kyennyt tekemään ihmetekoja. Tällaiset väitteet järkyttävät suuresti niitä Jumalan lapsia, jotka eivät muista tai jotka eivät ole tietoisia siitä, että Jeesuksen sanat ovat henki ja elämä ja että ne voidaan ottaa vastaan ainoastaan Pyhän Hengen antamalla uskolla. Mutta jos muistamme nämä tekstimme sanat, emme silloin ihmettele kuullessamme tällaisia väitteitä. Ajatteleimme vain: Emme voi muuta odottaa niiltä, joilla ei ole uskoa. Aivan samalla tavalla minäkin ajattelisin, jos ei Jumalan Pyhä Henki olisi saanut minua valaista. Raamatun totuudet olisivat minullekin hullutusta.

Tekstimme opetus on tärkeää muistaa myös silloin, kun huomaamme ihmisten luopuvan Jumalan Sanasta ja uskosta. Syy ei ole Sannassa, vaan ihmisissä. Luther sanoo:

”Mitäpä nyt teemme? Hänen omat opetuslapsensa eivät tahdo pysyä, vaan luopuvat hänestä. Tämä on kirjoitettu meille lohdutukseksi ja esikuvaksi, ettemme

kauhistuisi suuria pahennuksia, vaan kestämmme ne sanoen: Ken seisoo, se seisköön, ken lankeaa, se langetkoon! Ei Jumalan sana sinun seisomisellasi tule oikeaksi eli todeksi, eikä sen vuoksi Jumalan sana sinun luopumisellasi tule vääräksi, vaan sana on aina oikea.”

Pyhää Henkeä on etsittävä Jeesuksen Sanasta

Tekstimme sanoista huomaamme myös, että Pyhää Henkeä on etsittävä Jeesuksen Sanasta eikä mistään muualta. Jeesus sanoo: *”Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.”*

Nykyään hyökätään ankarasti sitä oppia vastaan, että tosi Jumala löydetään yksinomaan Jumalan Sanasta eli Pyhästä Raamatusta. Isä, Poika ja Pyhä Henki yritetään erottaa Raamatun Sanasta. Puhutaan tapaan: ”Ei kuivia oppeja, vaan Jeesus! Emme välitä sanoista — henkilö Jeesus on meille tärkeä. Hän on suurempi kuin kirjoitettu sanat. Jumala ilmaisee itsensä suurien tekojen kautta — ei kirjaimellinen sana ole niin tärkeä kuin teot.” — Tällainen puhe on eksyttänyt monta. Se on sielunvihollisesta lähtöisin. Jeesus sanoo, että Henki toimii Sanan kautta. Jos joku tahtoo saada Pyhän Hengen, on hänen pitädyttävä Jeesuksen sanoihin. Ne ovat henki ja elämä.

Luther kirjoittaa: ”Sen vuoksi, jos jotakin sattuisi eteesi, joka sinusta näyttäisi pyhältä ja ihanalta, niin että olisit valmis sitä enkelinä pitämään, niin ota se kumminkin käsiisi, pidä se Jumalan sanan valossa, katso, jos sillä on mitään perustusta pyhässä Raamatussa ja onko Jumala sen säätänyt ja käskennyt, tai ei. Jos kuulet kenen kerskaavan siitä, että hänellä on joku Pyhän Hengen ilmoitus eli käsky ja siitä puuttuu Jumalan sana, olkoonpa se sitten mitä hyvänsä, niin sano: Tämä on paha perkele.”

Jos Jeesuksen Sana eli pyhän Raamatun sana hyljätään, silloin on jäljellä ainoastaan ihmisten mielikuvituksia ja haaveiluja. Silloin on turhaa puhua Jumalan teoista ja sielun pelastuksesta, sillä Jumala ei ole kertonut näistä asioista muualla kuin Raamatussa. Jos ei usko perustu Raamatun sanan lupauksiin, silloin usko on turhaa.

Älkää siis etsikö Jumalaa Hänen Sanansa ulkopuolelta. Muista-kaamme, että Jeesuksen sanat ovat henki ja elämä. Niihin saamme luottaa. Hyljätäkäämme kaikki, mikä ei ole Sanan mukaista. Ja kun Jeesus Sanassansa lupaa meille, että hänen verensä puhdistaa meidät kaikesta synnistä, uskokaamme tämä lupaus. Se on aivan varma. Kun hän vakuuttaa meille, että koko maailma tuli sovitetuksi Jumalan kanssa hänen kauttansa, iloitkaamme! Sillä mekin kuulumme maailmaan. Kun hän lupaa säilyttää meidät uskossa loppuun asti, luottakaamme tähän lupaukseen. Kun hän vielä lupaa ottaa meidät taivaan kotiin, olkaamme varmoja, että näin tulee tapahtumaan. Näin hän on sanonut. Hänen sanansa ovat henki ja elämä. Ja kiittäkäämme Jumalaa siitä, että saamme hänen Sanaansa jatkuvasti kuulla ja tutkia

*Rupert Efraimon
Sovituksen Sana*

Ennustus Pyhästä Hengestä

Minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan päälle. (Jooel 2:28.)

Tässä on ennustus Pyhästä Hengestä sellaisena kuin hän on näkyväisesti vuodatettu ja ilmoitettu ja selkein merkein todistettu, nimittäin helluntaipäivänä tapahtuneesta ilmestyksestä. Ensimmäinen on kuitenkin huomattava, että profeetta kumoaa lain, kuninkuuden ja kansan vanhan jaon määrättyihin sukukuntiin ja tehtäviin. Juudan sukukunnasta olivat ruhtinaat, Leevin sukukunnasta papit, jotka hoitivat julkista opetustointia. Tämän erottelun profeetta poistaa ensiksi ja sanoo käyvän aivan toisin uudessa kansassa, jossa ei katsota muotoa. Kaikille ja jokaiselle oli näet Pyhän Hengen voima annettava, ei ihmisten kautta, vaan Jumalasta jumalallisella tavalla. Enää ei tulisi vallitsemaan sellainen järjestys kuin vanhassa kansassa, jossa muutamat yksin toimittivat papinvirkaa; Pyhä Henki oli vuodatettava kaiken lihan päälle, kaikkien tuli olla opettajia ja Jumalan pappeja.

Olikin siis tuiki tarpeellista, että tämä valtakunta, joka oli niin perin erilainen kuin tuo edellinen, tulisi rakennetuksi ja vahvistetuksi ilmeisten merkien kautta, siis myös Pyhän Hengen julkisella ilmestyksellä eli vuodattamisella; Hengen salainen ilmestyshän oli jo vanhassa liitossakin. Tähän soveltuvat nyt ne kohdat, joita on siellä täällä profeetoissa ja apostolien kirjoissa, kuten Jeremialla: *”Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin minä olen heidän jumalansa, ja he ovat minun kansani. Kaikki he tuntevat minut pienimmästä suurimpaan.”* (Jer. 31:33), ja Jesajalla: *”Sinun lapsesi ovat kaikki Herran opetuslapsia.”* (Jes. 54:13) Tämä toteutui vasta helluntaipäivänä.

Sen jälkeen kun nyt evankeliumi on ilmoitettu ja apostolien kautta tullut tunnetuksi, ovat lakanneet nämä merkit, jotka vahvistivat evankeliumin totuuden, kun sen saarna vielä oli uusi. Siksi meidän ei nyt tarvitse kysyä merkkejä, jotka vahvistaisivat sanan, kun se jo ennen on niin selkeästi vahvistettu ja maailman silmien nähten todistettu. Niitä merkkejä, joita Jumala antaa, hän ei anna yhden ihmisen tähden, vaan monien hyödyksi, niin kuin apostoli Paavalin sanoo: *”Kullekin annetaan Hengen ilmoitus yhteiseksi hyödyksi”* (1 Kor. 12:7). Jooelin ennustus puhuu siis siitä, kuinka Pyhän Hengen piti julkisesti ilmestymän; sitä ei näet voi kieltää, että Pyhä Henki hamasta maailman alusta on ollut hurskaissa, mutta julkisesti hän ei ole niin runsaasti ilmestynyt. Siksi me tahdomme aina pysyä pyhän Raamatun opetuslapsina, joilla ei nyt enää ole muuta Pyhän Hengen ilmoitusta kuin pyhä Raamattu. Jos näet Kristus tahtoisi ruveta saarnaamaan uudella tavalla, niin ei hän tekisi sitä pimennossa tai jonkun ihmisen sydämessä, vaan hän toisi sen valkeuteen julkisen merkin kautta, niin ettei sitä voitaisi epäillä. Juuri niin hän on tehnyt julistuttaessaan julkisesti sitä uutta valtakuntaa, josta tässä ennustetaan. Siitä pyhä Pietarikin kerskaton mainitsee: *”Se on nyt teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia julistaneet”* (1 Piet. 1:12).

Martti Luther Hengellinen Virvoittaja

Vapaa tahto

Sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi. (Fil. 2:13)

Joidenkuiden mielestä ihminen on luonnostaan hyvä. Vasta huono kasvatus ja huonot esimerkit tekisivät hänestä turmeltuneen ja pahan. Toiset arvelevat, ettei ihminen tosin vielä syntyessään ole hyvä, vaan hän olisi kirjoittamattoman taulun kaltainen, jossa ei ole pahaa eikä hyvää. Ihmisellä olisi kuitenkin vapaa tahto valita hyvä ja hylätä paha, myös hengellisissä asioissa, siis asioissa, jotka koskevat hänen sieluaan ja pelastustaan. Hänellä olisi luontainen voima vapaasti ratkaista, kulkeeko oikeaa vai väärää tietä. Ihminen voisi haluta hyvää, ja jos ihminen vain sitä tahtois, hän voisi myös niin tehdä. Jos hänellä olisi luja aikomus, hän voisi toteuttaa hyvän teon. Toiset sitä vastoin arvelevat, ettei ihminen voi tosin viedä päätökseen kääntymystään, mutta hän voisi sen kylläkin aloittaa. Jos ihminen niin tekee, Pyhä Henki auttaa häntä eteenpäin. Toiset ovat sitä mieltä, että ihmisen voisi ja hänen täytyisi vähintäänkin soveltautua ja valmistautua armoon. Jos hän niin tekee, silloin armo ojentaisi hänelle avuliaan kätensä. Vielä on niitäkin, joiden mielestä ihminen ei tosin alussa voi alkaa kääntymystään, mutta kun Jumala on sen alkanut, silloin

heräisi hänessä uinuva tahdon voima ja hän voisi viedä eteenpäin ja loppuun Jumalan hänessä alkaman työn.

Mutta kaikki nämä arvelut kääntymättömän ihmisen vapaasta tahdosta myös hengellisissä asioissa eivät ole muuta kuin karkeita, vahingollisia harhoja. Ne tekevät ihmisen vain ylpeäksi ja itsevarmaksi ja vahvistavat häntä itseensä luottamisessa ja omavanhurskaudessa. Ne imartelevat häntä ja ryöstävät Jumalan armolta kunnian.

On tosin totta, että ihmisellä myös lankeemuksen jälkeen on vapaata tahtoa tämän ajallisen elämän asioissa ja yhteiskunnallista kunniallista elämää koskevissa teoissa. On totta myös, että kääntymättömällä ihmisellä on vapaa tahto rakentaa talo tai jättää se rakentamatta, viljellä pello tai jättää se viljelemättä, opetella jokin käsityö ja taito tai jättää sikseen, myös lukea Jumalan sanaa ja olla sitä lukematta, kiroilla tai olla kiroilematta, juopua tai olla juopumatta, harjoittaa haureutta ja tehdä aviorikos tai olla niitä harjoittamatta tai tekemättä, varastaa tai olla varastamatta. Näissä viimeksi mainituissa asioissa ihminen voi tosin joutua niin syvälle riippuvuuteen ja saatanan paulaan, että häntä viedään kuin sidottua teurasuhria synnistä syntiin hänen voimatta vastustaa sitä. Mutta hengellisissä asioissa, Jumalalle otollisissa asioissa, todellisessa lain

täyttämässä, evankeliumin tunte-
misessa ja vastaanottamisessa, us-
kossa Kristukseen, jumalanpelossa,
rakkaudessa ja luottamuksessa Ju-
malaan kaikessa, lyhyesti sanoen,
asioissa, jotka koskevat pelastusta,
todellista parannusta ja sydämen
kääntymystä, niissä ihmisellä ei ole
vapaata tahtoa. Tahto ei ole hänellä
vain heikko, vaan täysin voimaton
ja olematon. Todella hyvää käänty-
mättömässä ihmisessä ei ole kipi-
näkään vertaa.

Kuulkaamme, mitä pyhä Raa-
mattu meille tästä sanoo. Se sanoo
jo ensimmäisessä Mooseksen kir-
jassa: *"Ihmisen sydämen ajatukset*

ovat pahat nuoruudesta saakka."
(1 Moos. 8:21) Niin myös Ps.
53:3–4: *"Jumala katsoo taivaasta
ihmislapsiin, jotta näkisi, onko
ketään ymmärtävääistä, onko ke-
tään, joka etsii Jumalaa. Mutta he
ovat kaikki poikenneet pois, kaikki
tyynni he ovat käyneet kelvottomik-
si. Ei ole ketään, joka tekee sitä,
mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään."*
Johannekselta luemme: *"Ilman
minua ette voi tehdä mitään."*
(Joh. 15:5) *"Ei kukaan tule minun
tyköni, ellei Isä, joka on lähettänyt
minut, vedä häntä, ja minä herä-
tän hänet viimeisenä päivänä"*
(Joh. 6:44), ja: *"Lihasta syntynyt
on liha, ja Hengestä syntynyt on
henki."* (Joh. 3:6) Apostoli Paavali
kirjoittaa: *"Mutta luonnollinen
ihminen ei ota vastaan sitä, mikä
Jumalan Hengen on, sillä se on
hänelle hulluutta, eikä hän voi sitä
ymmärtää, koska sitä on tutkittava
hengellisesti."* (1 Kor. 2:14) Ja vie-
lä: *"Ei niin, että meillä itsellämme
olisi kykyä ajatella jotakin, ikään
kuin se tulisi meistä itsestämme,
vaan se kyky, mikä meillä on, on
Jumalasta."* (2 Kor. 3:5) Sen täh-
den tämänpäiväisessä tekstissäm-
me sanotaan: *"Jumala on se, joka
teissä vaikuttaa sekä tahtomisen
että tekemisen, että hänen hyvä
tahtonsa tapahtuisi."*

Herra, vaikuta Sinä meissä tah-
tominen ja tekeminen, että Sinun
hyvä tahtosi tapahtuisi. Aamen.

CFW Walther Katihartaus

Pidä minun sanani

Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani. (Joh. 14:23).

Maa­il­mas­sa ole­van se­ra­kun­nan täy­tyy kam­ppai­lla heik­kou­des­sa, köy­hyys­des­sä, kur­juus­des­sa, hä­däs­sä, kuole­mas­sa, pil­kas­sa ja hä­peäs­sä, ja hä­tä pakot­taa si­nut to­ti­ses­ti tule­maan ulos itses­täsi ja ole­maan luot­tamatta ihmisten neu­voi­hin, apuun ja voimaan, vaan sinulla täy­tyy olla Kris­tus sydä­mes­säsi, niin että pidät hä­nen nimeään, sana­ansa ja val­ta­kun­taansa korkeam­pana, arvokkaam­pana ja kallisarvoisem­pana kuin mitään muuta maan pääl­lä. Sellaiselle, joka ei näin tee, vaan joka enem­män rakastaa omaa kunnia­ansa, vaikutus­val­taansa sekä maailman suosio­ta ja ystävyy­ttä, halua ja iloa ja omaa elämänsä, hänelle tätä kaik­kea turhaan saarna­taan, niin kuin Herra heti tämän jäl­keen itse sanoo: »Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sano­jani.»

Ei tässä kuitenkaan ole kysymys vain sanoilla rakastamisesta, täy­tyy olla eläviä, rakkauden täyttämiä tekoja. Juuri se on minun »sanani pitä­mistä», toisin sanoen sellaista rakkautta, joka taistelee ja voittaa. Rakkauden ominaisuuksiin näet kuuluu, että se rakastamansa tähden tekee kaiken eikä ole mitään, joka olisi sille liian vaikeata kärsiä eikä mitään, jota se ei ilolla tekisi.

Jos Jumalan sanomattomat hyvät teot oikein liikuttaisivat sydäntä­mme, mikään hänen tähtensä ke­stetty kärsimys ei to­ti­ses­ti meitä voisi har­mittaa eikä tulla meille liian vaikeaksi, kunhan me vain pysymme hänen rakkaudessaan. Näin hänen sana­ansa ei ainoastaan mielellään kuulla, vaan siitä myös­kin pidetään kiinni ja voitetaan sen avulla.

*Martti Luther
Sana ja armo*

AVAIINTEN VALTA

Yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä. (Matt. 23:8)

Kysymys siitä, kenelle Kristus alun perin antoi avaimet, on äärimmäisen tärkeä. Jos uskotaan ja opetetaan, ettei Kristus alun perin antanut avaimia uskovien kirkolle, vaan virkahenkilöille, silloin on lakkautettu kristittyjen samanarvoisuus Kristuksessa, heidän veljeytensä ja kristillinen vapautensa. Silloin saarnaajat ovat taivaanvaltakunnan avainten alkuperäisiä, varsinaisia omistajia. Silloin he muodostavat kirkossa kristittyjen sivulla yhteisen kristillisyyden yläpuolella olevan itseään lisäävän hengellisen aatelissäädyn. Niin kristityillä ei ole enää vapaata pääsyä Kristuksen eikä hänen armonsa luo, sillä silloin saarnaajat ovat heille välttämättömiä välittäjiä, eivät kristittyjen palvelijoita, vaan heidän herrojaan ja kristityt heidän alleen asetettuja. Silloin on saarnaajan käsissä avata kristitylle taivas tai sulkea se, sillä silloin he ovat niitä, jotka yksin omistavat ja ovat yksin saaneet sen autuaan viran, joka saarnaa sovitusta. Silloin he ovat ainoita, jotka voivat antaa tai ottaa saarnaajia, heitä asettaa virkaan tai panna viralta. Silloin kristittyjen täytyy kerjätä heiltä Kristuksen armoa ja pelätä heidän

pannaansa, on se sitten oikea tai väärä. Mihin tämä oppi lopulta johtaa, sen todistaa Rooman paavikunta. Sillä tämä pelottava pappisvallan ja omantunnon hirmuvallan valtakunta ei ole muuta kuin tuon kirotnun opin johdonmukaista toteuttamista. Se oppi, jonka mukaan saarnaajat omistavat alun perin kaiken papillisen kunnian ja ordinaation kautta lisäävät itseään olakseen Uuden liiton pappeja, tunkeutui valitettavasti hyvin varhain kirkkoon. Mihin tällä tiellä lopulta päädyttiin? Siihen antikristilliseen vaatimukseen, että niin sanottu ylin piispa niin sanottuine korkeine hengellisyyksineen olisi Kristuksen itsensä asettama kristittyjen uskon erehtymätön herra ja koko kristikunnan rajoittamaton valtiias.

Mutta aivan toisin on asian laita, jos me rakkaan kirkkomme kanssa opetamme Jumalan sanan mukaan, että Kristus on antanut alun perin taivaan valtakunnan avaimet — ei julkisessa virassa oleville henkilöille — vaan uskovien seurakunnalle. Tämän opin suhteen pysyy Kristuksen sana vahvana: ”Yksi on teidän Opettajanne, Kristus, ja te olette kaikki veljiä.” Tässä opissa Kristus pysyy ainoana kristittyjen

kuninkaana, mutta kristityt kenellekään ihmiselle, kenellekään enkelille, kenellekään luodulle taivaassa eikä maan päällä alistettuina kuninkaallisina pappeina. Tässä opissa kristityt pysyvät Jumalan huoneväkenä, mutta saarnaajat Jumalan huoneenhaltijoina ja sen lahjojen pelkkinä jakajina. Tällä opilla kristityt säilyttävät vallan ja oikeuden asettaa saarnaajia palvelemaan itseään ja tarvittaessa erottamaan ja koettelemaan heidän oppiaan, viranhoitoaan ja elämänsä, sitä arvioimaan ja tuomitsemaan. Tällä opilla yhdelläkään saarnaajalla ei ole valtaa kieltää synninpäästöä katuvalta kristityltä.

Synninpäästön antaminenhan ei ole saarnaajan vallassa, vaan se on kristittyjen omaisuutta. On vain saarnaajan velvollisuus julistaa se, koska saarnaaja on sitä varten asetettu palvelija. On siis tärkeää, ettei kirkkomme lankea takaisin vanhaan paavilaisuuteen, jopa pakanalliseen pappisvaltaan ja siten kadota kaikkia uskonpuhdistuksen hedelmiä. On tärkeää, että Kristus pysyy valtaistuimellaan kirkossa ja ettei saarnaajista tule hänen sijaansa kristittyjen herroja, vaan että he pysyvät hänen palvelijoinaan. On tärkeää, ettei seurakunnasta tule pappisvaltakuntaa, vaan että se pysyy Kristuksen laumana, ja vielä on tärkeää, että uskolla on kaikki se, mitä Kristus on syntisille ansainnut. Tärkeä on toiseksi se oppi,

ettei Kristus ole antanut taivaan valtakunnan avaimia tai virkaa julkisille virassa oleville henkilöille, vaan uskovien seurakunnalle.

Niinpä pitäkäämme kiinni korkeana aarteena tästä opista, kun antikristus karjuu leijonan tavoin pelottaakseen Kristuksen lampaita ja viedäkseen heitä luolaansa. Pitäkäämme opista kiinni kaikkia hyökkäyksiä vastaan, joita tulee sekä sisältä että ulkoa, puolustaakamme sitä uskollisesti ja ennemmin uhratakamme kaikki, kuin että luopuisimme hivenenkään tästä opista.

Herra, säilytä meidät sanassasi, ja torju väärä oppi, sielun murha, mistä hyvänsä se uhkaakin. Se tahtoo syöstä Sinut, Kristus, valtaistuimeltasi. Osoita valtasi, Sinä, joka olet kaikkien herrojen valtiias. Suojele köyhää kristikuntaasi, että se kiittäisi Sinua iäti. Aamen.

*C.F.W. Walther
Kotihartaus*

Kristus on avannut oven

STLK:n kirkkokunnankokouksessa 24.5.1997

Ja Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä, Totinen, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt. Katso, minä annan sinulle saatanan synagoogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valhettelevat; katso, minä olen saattava heidät siihen, että he tulevat ja kumartuvat sinun jalkojesi eteen ja ymmärtävät, että minä sinua rakastan. Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat. Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi. Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä

kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tykö, ja oman uuden nimeni. Jolla on korva, se kuulkaan, mitä Henki seurakunnille sanoo.' (Ilm. 3:7-13).

Kirkkokunnan kokouksella on monenlaisia asioita käsiteltävänä, on opillisia, käytännöllisiä ja taloudellisia. On myös tehtävä suunnitelmia tulevaisuutta varten. Mutta jokaisen kokouksen lopullinen tarkoitus on auttaa seurakuntia pysymään Jumalan sanassa ja noudattamaan Jeesuksen lähetyskäskeä: ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni.” Tekstimme kertoo meille seurakunnasta, joka oli pysynyt sanassa ja tehnyt lähetystyötä. Seurakunta on Filadelfian seurakunta. Opetukseemme ja rohkaisuksemme tahdomme kiinnittää huomiomme tähän seurakuntaan.

Tekstimme on yksi niistä kirjeistä, jotka Kristus, seurakunnan Herra, osoitti Vähän Aasian seitsemälle seurakunnalle apostoli Johanneksen kautta. Jeesus puhuu

seurakunnan enkelille eli pastorille seurakunnan edustajana. Hän mm. sanoo: ”Sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani, etkä ole minun nimeäni kieltänyt.” Sanoessansa, että Filadelfian seurakunnan voima oli vähäinen, hän ei tietystikään puhu seurakunnan hengellisestä voimasta, vaan hän puhuu todennäköisesti seurakunnan jäsenmäärästä ja sen jäsenten asemasta maailman silmissä. Seurakunnan jäsenmäärä oli ehkä pieni ja kuten Korintton seurakunnassa, ei tässäkään seurakunnassa ollut monta ’inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista’. Mutta kaikesta huolimatta seurakunta oli pitäytynyt Jumalan Sanaan. Herran nimeä ei ollut kielletty vaitiololla eikä julkisesti.

Se, että seurakunnan Herra mainitsee seurakunnan vähäisen voiman samalla, kun hän mainitsee, että seurakunta on pysynyt hänen sanassaan eikä ole hänen nimeänsä kieltänyt, osoittaa, että sanasta luopumisen vaara on erittäin suuri, kun seurakunnalla on vähäinen voima. On olemassa vaara, että ollaan niin halukkaita voimaa kasvattamaan, että unhotetaan tällaisen kasvun raamatulliset periaatteet. On vaara mennä enemmistön mukana, jotta vältettäisiin erilaisuuden leima. On vaara antautua lihalle, joka on enemmän kiinnostunut suuruudesta kuin totuudesta ja enemmän maallisesta vaikutusvallasta kuin Jeesuksen sanassa pysymisestä.

Kun seurakunta pysyy Jumalan sanassa, sen hengellinen voima ei ole vähäinen huolimatta jäsenyyden määrästä tai jäsenten yhteiskunnallisesta asemasta. Sana on voimallinen. Se saa aikaan, mitä Jumala tahtoo. Kun seurakunnan jäsenet uskossa pitäytyvät sanaan, on heillä omanaan kaikki ne aarteet, jotka Jeesus ansaitsi heille ja koko maailmalle laintäyttämislään, kärsimisellään ja kuolemaltaan. Heillä on syntien anteeksi-antamus, iankaikkinen elämä, se rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi ja taivas kaikkine aarteineen. Kun seurakunta opettaa ja julistaa tätä sanaa puhtaasti, on sillä ase, joka on voimakkaampi kuin kaikki helvetin voimat, ase, joka voi vapauttaa ihmisen synnin ja sielunvihollisen orjuudesta ja pelastaa hänet iankaikkisesta kadotuksesta.

Mutta miten harvat kristikunnan ulkonaisessa piirissä osaavat arvostella seurakuntaa Jeesuksen mittapuitten mukaan. Ulkonaiset asiat kuten seurakunnan suuruus, ketkä siihen kuuluvat ja historialliset tekijät ovat monille tärkeämpiä kuin Jumalan Sanassa pysyminen.

Filadelfian seurakunta on esimerkki seurakunnasta, joka ei ollut ainoastaan pitäytynyt Jumalan Sanaan, vaan joka oli antanut valonsa loistaa muillekin. Jeesus sanoo kirjeessään seurakunnalle: ”Minä tiedän sinun tekosi: Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea.” Ja sitten seuraavat nämä äsken mai-

nitut sanat: ”Olet ottanut vaarin minun sanastani, etkä ole kieltänyt minun nimeäni.” Niin kuin Jumala oli avannut seurakuntalaisille oven hänen valtakuntaansa, niin hän oli myös avannut heille oven lähetystyön tekemistä varten. Seurakunta oli käyttänyt tilaisuutta tarkoituksen mukaisesti. Kaikkinäkevä Herra oli nähnyt, miten uutterasti seurakunta oli hänen lähetyskäskyänsä noudattanut.

Minkähänlaista oli ollut Fildelfian seurakunnan lähetystyö? Saamme olla varmoja siitä, että seurakunta ei ollut tarjonnut kansalle viihdytystä ja ihmeellisiä tekoja, vaan että se oli uskollisesti julistanut sitä sanomaa, joka on ”juutalaisille pahennus ja pakanoilille hullutus”. Se oli julistanut Kristusta ja häntä ristiinnaulittuna. Ihmiset olivat saaneet kuulla, etteivät he itsessään olleet Jumalalle otollisia, vaan että he olivat Juma-

lan kirkkautta vailla, koska olivat vihoittaneet Jumalan synneillään ja ansainneet iankaikkisen rangaistuksen ja olivat siis pelastajan tarpeessa. He olivat myös saaneet kuulla sen ilosanoman, että pelastaja oli saapunut. Jumalan oma Poika oli tullut maailmaan ja oli alttiiksi annettu heidän rikkomustensa tähden ja kuolleista herätetty heidän vanhurskauttamisensa tähden, että koko maailman syntivelka oli tullut täydellisesti maksetuksi hänen sovitustyönsä kautta. Maailma oli tullut sovitetuksi Jumalan kanssa, syntien anteeksiantamus ja iankaikkinen elämä oli ansaittu kaikille, ja uskon kautta Jeesukseen saa syntinen nämä lahjat omakseen. Hän saa omakseen Jeesuksen vanhurskauden ja pyhyiden ja näin kelpaa Jumalalle ja taivaaseen.

Kiitollisina Jumalalle siitä, että hän oli armossaan ottanut heidät omiksi lapsikseen, antanut heille

Pyhän Hengen ja uskon lahjan. Filadelfian seurakuntalaiset julistivat ilomielin evankeliumin ilosanomaa muillekin. He eivät tarvinneet muuta motiivia työllensä. Heidän intonsa ja tarmokkuutensa ei riipunut näkyvästä hedelmästä eikä ihmisten kiitoksesta. He tyytyivät vain kylvämään sanan siementä ja jättivät kasvun seurakunnan Herralle. Vaikka olosuhteet, joissa he toimivat, olivat vaikeita, he eivät kieltäneet Herran nimeä, eivät laimentaneet sanomaansa eivätkä sitä muuttaneet eivätkä lakanneet toimimasta, vaikka heidän voimansa pysyi vähäisenä.

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko! Pitäydy edelleenkin Jumalan sanaan. Vaikka monien kirkkojen julkilausunnot käyvät aina epäselvemmiksi ja suvaitsevammiksi, älä sinä koskaan arkaile tunnustaa uskoasi ja opi piasi selvästi ja suorasti, vaan pyri aina olemaan uskollinen Jumalan sanalle. Vaikka on aina enemmän ja enemmän niitä, jotka antavat järjellensä vallan toimia Raamatun tuomareina, älä sinä koskaan häpeä lapsenmielisessä uskossa omistaa ja tunnustaa sitä, mikä on hullutusta järjelle ja tämän maailman viisaille, mutta mikä on todellisuudessa Jumalan viisautta. Vaikka monet vastustavat sitä totuutta, jota julistat ja tunnustat, älköön tämä koskaan estäkö sinua tunnustamasta Kristuksen nimeä niille, jotka vielä ovat tämän maailman

ruhtinaan valtakunnassa. Saakoon se valo, jota Kristus pyytää omiaan heijastamaan täällä synnin pimentyneessä maailmassa, edelleen sinun kauttasi loistaa.

Seurakunnan Herra tekee rohkaisevia lupauksia Filadelfian seurakunnalle. Hän lupaa, että seurakunta tulee näkemään työnsä hedelmääkin. Herra antaa seurakunnalle niitä, jotka saatanan synagogasta tulevat, kumartavat seurakunnan jalkojen eteen ja ymmärtävät, että Jeesus rakastaa seurakuntaa. Saatanan synagogalla Jeesus tarkoittaa niitä, jotka sanoivat olevansa juutalaisia, mutta eivät olleet niitä oikeita israelilaisia, joissa ei ole vilppiä. Sana vaikuttaa heihin ja saa aikaan muutoksen heissä. Herra myös lupaa seurakunnalle, että tulevan maailmanlaajuisen koetuksen aikana seurakunta saa olla turvassa ja säilyy vahingolta. Nämä erityiset lupaukset annettiin Filadelfian seurakunnalle, mutta ne todistavat meille, että se kirkko, joka pysyy Jumalan Sanassa eikä kiellä hänen nimeänsä, nauttii Jumalan suosiota.

Jumala auttakoon meitä seuraamaan Filadelfian seurakunnan esimerkkiä, pitäytymään Jumalan Sanaan, johdattamaan toisiakin totuuden tuntuun ja pysymään uskollisina loppuun asti. Amen.

Jeesus sanoo: *”Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun.”* (Ilm. 2:11)

*Rupert Efraimson
Sovituksen sana*

Jumalan lapsi

Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. (Room. 8: 16).

Me olemme Jumalan lapsia ja aivan varmasti voimme itseämme sellaisiksi nimittääkin. Mutta että näin on asianlaita, ei johdu meistä itsestämme eikä laistakaan, vaan Pyhän Hengen todistuksesta, joka lakia ja omaa kelvottomuuden tunnettamme vastaan siitä todistaa meidän ollessamme itse heikkoja, ja antaa meille siitä varmuuden. Tämä todistaminen tapahtuu siten, että me tunnemme ja havaitsemme Pyhän Hengen voiman, joka meissä sanan kautta vaikuttaa, jonka kautta oma kokemuksemmekin tulee yhtäpitäväksi sanan eli saarnan kanssa. Tämän voit itsekin tuntea, kun hädässä ja tuskassa saat lohdutusta evankeliumista ja siten voitat epäilyksesi ja pelkosi: sydämesi voi silloin varmuudella päättää, että sinulla on armollinen Jumala, ja ettei sinun enää tarvitse häntä paeta, vaan uskossa voit ilolla ja ujostelematta huutaa häntä avuksesi ja myös odottaa häneltä apua. Ja missä tuollainen usko on olemassa, siellä seuraa uskoa myös se kokemus, että sinä tulet autetuksi, niin kuin Pyhä Paavali sanoo: »Mutta kärsivällisyys saa aikaan koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään.» (Room. 5:4–5). Tämä on oikea todistus sisimmässäsi, jonka kautta oivallat ja tunnet, että Pyhä Henki sinussa vaikuttaa.

*Martti Luther
Sana ja Armo*

Taivaskutsut

TkT Seppo Ilmari Säreä, s. 20.1.1940, k. 5.4.2023.

Seppo syntyi viidentenä lapsena kahdeksanlapsiseen työläisperheeseen Mouhijärvellä, missä hän suoritti vanhamuotoisen kansakoulun jatkoluokkineen 15-vuotiaana 1955. Hän muutti Tampereelle ja oli juoksupoikana ja suoritti oppisopimuksella käsinlatojan ammattitutkinnon kirjapainossa. Siitä alkaen Seppo elätti itsensä ja hoiti asiansa. Seppo suoritti oppikoulun työn ohella iltakoulussa, keskikoulun Tampereella ja lukion Helsingissä, minkä jälkeen hän kirjoittautui Teknilliseen Korkeakouluun ja valmistui diplomi-insinööriksi v. 1973. Vielä ennen eläköitymistään hän väitteli tekniikan tohtoriksi v. 2004. Helsingissä Seppo pääsi sisarusten kanssa tutustumaan Tunnustukselliseen Luterilaiseen Kirkkoon ja liittyi seurakuntaan keväällä 1964. Seppo sai pitkin elinaikaansa jatkuvasti vaativiakin luottamustehtäviä seurakunnassa ja kirkkokunnassa. Jo 1960-luvulla hän oli Helsingin seurakunnassa esimiehistön jäsenenä ja hoiti erinäisiä seurakunnan asioita.

Seppo muutti perheineen Valkeakoskelle v. 1979 ja he tulivat Tampereen seurakunnan jäseniksi, missä Seppo hoiti esimiehistössä koko ajan monia seurakunnan asioita. Perheeseen kuuluivat Hilkka-vaimo ja viisi lasta.

Kirkkokunnan johtokuntaan Seppo valittiin ensimmäisen kerran 1981 ja rahastonhoitajaksi 2005, jota tehtävää hän hoiti kuolemaansa saakka. Vielä viimeisellä elinviikollaan hän olisi halunnut päästä sairaalasta kotiin laittamaan häneltä kesken jääneet kirkon asiat järjestykseen. Se toive ei enää toteutunut, vaan asiat jäivät jälkeen jääneiden huoleksi, kun hän pääsi lepoon Vapahtajamme luo. Rahastonhoitajan tehtävien lisäksi Seppo hoiti Luterilaiseen liittyviä eri tehtäviä.

Erityisenä harrastuksena hänellä oli sukututkimus. Hän laati mm. laajat selvitykset äidin- ja isänpuolen esivanhemmista. Seppo oli erityinen persoona, vaatimaton, sinnikäs, hänellä ei koskaan näyttänyt olevan kiire, mutta hän oli aikaansaava. Jälkeen jääneillä on vaikeuksia täyttää hänen jättämänsä aukko kirkon ja seurakunnan työssä. Seppo pysyi seurakunnan uskollisena jäsenenä ja joutui kokemaan useita puhtaan luterilaisen opin puolustustaisteluja seurakunnissa ilmenneitä harhoja vastaan.

Kalle Säreä

Hely Nieminen syntyi Tampereella 15.1.1932 ja taivaskutsun hän sai 29.5.2023. Hän ehti näin täyttää 91 vuotta.

Helyllä ja Jormalla oli pitkä avioliitto. Vuonna, 1954, he menivät naimisiin ja muuttivat Turun keskustaan. Hely liittyi Helsingin seurakuntaan, johon Jorma kuului. Perheeseen syntyi kolme lasta: vuonna 1955 Ilona, 1956 Ilari ja 1958 Elina. Jorma muistelee kiitollisena yhteisiä vuosikymmeniään Helyn kanssa. Turussa Hely ja Jorma ehtivät asua runsaat 40 vuotta ja heidän kotinsa oli seurakuntalaisille oiva tukikohta.

"Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä. Se, joka uskoo minuun, elää, vaikka olisi kuollut, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole." (Joh.11: 25,26)

Mitä Jeesus lupasi?

			5		
1	2	3	1	2	3

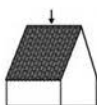
			5		
1	2	3	1	2	3

		5	
4	5	4	5

		5	
4	5	4	5

		11	
1	2	1	2

		5	
1	2	5	4

		5	
1	2	5	4

		4	
3	4	3	4

				5			
1	2	4	5	1	2	4	5

				4			
1	2	2	1	3	1	3	2

				4			
2	1	3	1	2	1	3	2

				4			
1	2	1	2	1	2	1	2

		5	
2	1	4	5

		5	
4	5	2	4

		5	
2	4	2	4

		4	
3	4	3	4

		5	
4	5	2	3

				5			
2	3	4	5	2	3	4	5

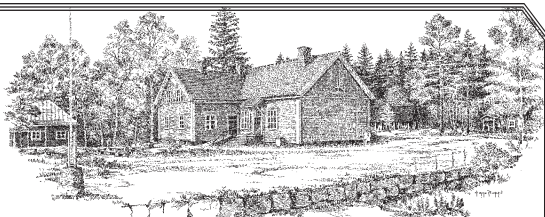
Ratkaise lause.

Vihjesanan pituus

Monesko kirjain otetaan

Vastaus: Matt: 21:22.

Leiri- toimintaa

Aikuisten leiri viikolla 27 = ke-su 5.–9.7.2023

Lastenleiri viikolla 30 = ke-su 26.–30.7.2023

30.7. HPE klo 11.00 HPE

Syysjuhla Siitamassa viikolla 38 = la-su 23.–24.9.2023

24.9 HPE klo 11.00 HPE

Lapsille videoita
Raamatun
kertomuksista:
luterilainen.com/fi/videoita

Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin, jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan

- Etsimme nuoria miehiä ja jo varttuneitakin, jotka tuntevat sydämessään
- kutsumusta ja kiinnostusta pyhään saarnavirkaan. Pääasia on, että heillä
- on halu toimia sielujen pelastamiseksi ja että heillä on kiinnostus Jumalan
- sanaan ja luterilaiseen oppiin. Kirkkomme antaa heille opetusta ja
- käytännön harjoitusta, jonka jälkeen heitä voitaisiin esittää seurakunnille
- kutsuttaviksi pastorin virkaan.
- Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastorin elinikäiseen
- kutsumukseen, ota yhteyttä pastori Marko Kailasmaahan. Yhteystiedot:
- marko.kailasmaa@luterilainen.com Puhelin 050 342 7448.
- Raamattu sanoo: "Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan,
- hän haluaa jaloon toimeen." (1 Tim. 3:1) STLK

SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A,
Helsingissä taukoa lukujumalanpalveluksissa heinäkuussa.

Jumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 11.00. HPE su 23.7., 27.8., 17.9., 8.10., 29.10., 12.11., 3.12.. klo 11. Nämä tilaisuudet pyritään lähettämään jäsenille myös videoyhteyden kautta. Lukujumalanpalvelukset jatkuvat jälleen elokuussa sunnuntaisin klo 11.00.

Tampere, *Jumalanpalvelukset* leirien päätteeksi Siitamaassa 9.7. ja 30.7. klo 11.00, ei jumalanpalvelusta 16.7., 23.7. ja 6.8. HPE 13.8. klo 14.00. 27.8. Helsingin tilaisuuden etälähetyksen seuranta Tampereella Marttalaissa klo 11.00.

Siitamaja, 33, Orivesi. Aikuistenleiri, 5.–9.7. jolloin päätöspäivänä 9.7. HPE klo 11.00 HPE etälähetetään. *Jumalanpalvelukset* 13.8. ja 20.8. HPE Siitamaassa. klo 14.00 Etälähetyksen Siitamasta klo 14.00.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22, 13.8. HPE klo 10.00 sekä 3.9., 15.10., 19.11. klo 15.00.

Jyväskylä, kaupunginkirjasto, Vapaudenkatu 39-41, kokoushuone 1, 20.7. klo 14.00.

Kihniö, Suutarinkatu 2, HPE 14.8. klo 15.00.

Lahti, kirkolla, Rajakatu 7, 11.8. klo 17.00, 7.9. klo 17.00, 12.10. klo 13.00, 30.11. klo 17.00, 21.12. klo 13.00.

Pori, pääkirjaston seminaarihuone 1, Gallen-Kallelan katu 12, HPE 14.8., 23.10., 11.12. klo 18.00.

Puumala, Härkösentie 3 B 12, HPE 7.9. ja 30.11. klo 12.00.

Ruokolahti, Niskapietiläntie 190, HPE 11.8. klo 12.00.

Turku, Hurtinkatu 12 C 13, HPE 31.8., 28.9., 26.10., 23.11. ja 14.12. klo 13.00

Tyrnävä, Keskikyläntie 7, 4.10. klo 20.30.

Vaasa, Vanhan Vaasan katu 8 A 7, 14.8., 23.10., 11.12. klo 10.30.

Ylistaro, Ruuskalantie 61, HPE 14.8. klo 12.30.

Muutoksista ja muiden paikkakuntien tilaisuuksista ilmoitamme verkkosivuilla www.luterilainen.com/osallistu samoin tilaisuuksista muilla paikkakunnilla.

Päihettämään myös etälähetyksenä, osoite <https://meet.google.com/kke-inus-xdu>

Pastori Marko Kailasmaa
puhelin 050 342 7448
Peltokuja 8, 08700 Lohja.
marko.kailasmaa@luterilainen.com

Pastori Markku Särelä
Saarenvainionkatu 3 B 12
33710 Tampere
puhelin 040 5200 579
markku.sarela@kolumbus.fi

www.luterilainen.com
www.pyhakoulu.fi

. AYQ2

LHT-Posti Oy
Posti Green**Sisälllys:**

Jumalan lapsi, Martti Luther.....	122
Pyhitys, MS.....	123
Jumalan luomisen ja pelastuksen kolmiossa, MK.....	124
Elävä toivo, Vv.....	129
Minkälaisia oksia olemme Jeesus-viinipuussa, GAA.....	130
Pyhä Henki, CFWW.....	135
Pelkää Jumalaa ja apidä hänen käskynsä, CM-Z.....	137
Pyhä Henki autaa meitä heikkoudessamme, MS	138
Airuen ääni erämaassa, (Runo) AP.....	141
Ne sanat ovat henki ja elämä, RE.....	142
Ennustus Pyhästä Hengestä, Martti Luther.....	145
Vapaa tahto, CFWW	146
Pidä minun sanani, Martti Luther.....	148
Avainten valta, CFWW.....	149
Kristus on avannut oven, RE.....	151
Jumalan lapsi, Martti Luther	155
Taivaskutsut.....	156
Mitä Jeesus lupasi-ristikko, EV.....	157
Tapahtumatietoja.....	158
Toimintatietoja.....	159
Kansi: Pyhän Hengen symboli, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynä FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilauhinta 2023: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus:päätoimittaja Marko Kailasmaa, marko.kailasmaa@luterilainen.com
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset:
marko.kailasmaa@luterilainen.com, puh.050 342 7448.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com

Hinta 4 euroa

Viestipaino, Tampere